

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici,
& Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur,
Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis,
Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris
novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Juris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit XVI. De Executione rei judicatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

TIT. XVI.

De Executione Rei iudicata.

Quoniam lata Sententia, si non interponatur appellatio, executioni mandatur; igitur de executione Sententiæ hic tractatur. Pro cuius Tituli expeditione videbimus:

1. Quid sit Res iudicata?
2. Quomodo mittatur executioni?
3. A quo?
4. Qua executionem impediant?

Quò ad Primum. Res iudicata dicitur, quando sententia lata, ab ea non est appellatum, itaut executio illius haberi possit. *cap. 1. & per totum extr. de Re iudic. l. 1. & tot. tit. C. de Execut. Rei iudic. & hic in princ.*

Quò ad Secundum. Postquam sententia transit in rem iudicatam, tunc si actum est reali actione, potest illico sententia mitti executioni. *e. Praesenti. de Off. deleg. §. Sed multum. hoc tit.* Si verò actum est personali, tunc quatuor mensium spatium solet concedi, quod tempus potest ex causa prorogari, & restringi. Quinimò non attenditur, quando condemnatus sua voluntate breviorum terminum receperit, nam hoc casu ipsi est imputandum, quòd breviorum terminum maluerit sibi eligere. Ita inquit *tex. in §. Item. hoc tit.* Et est *tex. in l. 1. C. de Confess. c. Cum apud. 1. q. 3. c. Quoad consultationem. extr. eod.* Hic tamen nota, quòd si modus executionis legitimus, vel canonicus excedatur, tunc ratione excessus potest adhuc interponi appellatio, quæ aliàs ab executione non datur. *l. Ab executione. C. Quorum appellationes non recipiuntur. cap. Super questionibus. de Off. & potest. iud. deleg.*

Quò ad Tertium. Ordinarii Iudices sunt illi, qui possunt executioni mandare suam sententiam; item mandant executioni sententias etiam latas à delegato. Item delegatus Principis, vel Summi Pontificis potest infra annum executioni mandare suam sententiam: ita *text. in §. Sed si Ordinari. h. t. n. c. Quarenti. extr. de offic. & potest. iud. deleg. & ibi notatur.*

Quò ad ultimum. Sciendum est, quòd postquam Sententia lata est, non potest suspendi, nisi forte fuerit postulata restitutio in integrum, & Princeps cognitionem commiserit; tunc enim executio suspenditur, ita inquit *tex. in §. fin. hoc t. nostro. l. unica. C. Si sapius restit. in integr. postul.* Item est alius casus, quando Papa commisit appellationem interpositam à suo Delegato cum clausula appellatione remota, & hoc facit scilicet, nam hoc casu Jurisdictio primi Iudicis dicitur suspensa quò ad executionem. *§. Sed quod. primo. h. t. & c. Pastoralis. §. Præterea. de Off. deleg. ubi de materia.* Et alios casus videas in citato *c. Quod ad consultationem. extr. eod.*

TIT. XVII.

De Appellationibus.

Quia Appellatio impedit effectum Sententiæ, ne transeat in rem iudicatam, ideò post titulum præcedentem de materia Appellationis subnectit Auctor. In cuius tituli explicatione videbimus:

1. Quid sit Appellatio?
2. Cur sit inventa?

3. Quot sint ejus species?
4. Quot modis fiat?
5. Intra quod tempus sit appellandum?
6. A quibus iudicibus?
7. Ad quos Iudices?
8. Qua Sententia accipiant Appellationem?
9. Ad quid teneatur Appellans?
10. Quando Appellatio rejiciatur?
11. Qui sint Appellationis effectus?

Quò ad Primum. Appellatio, ut inquit *textus hic in princ. est Jurisdictionis prioris Iudicis per Superioris Magistratus invocationem legitime facta suspensio.* Et hanc definitionem tradit Hostiensis in *sua Summa. eod. tit. in §. Quid sit.* Vel dicamus secundo loco, quòd sit Provocatio ad Iudicem majorem ratione gravaminis illati, vel inferendi. *c. Bona. & c. Suggestio. extr. eod. ubi de hoc.*

Quò ad Secundum. Inventa fuit Appellatio ad corrigendam iniquitatem Iudicis; ita inquit *tex. hic in princ. & est tex. in l. 1. ff. de Appellat.* Iniquitas autem hic capitur etiam pro imperitia sine dolo. *l. 1. C. eod. §. 1. Instit. de Injur.* Cum enim facile sit errare, neque sit quisquam adeò prudens, ut sæpe non impingat; ob id, ut iniustitia Sententiæ per errorem fortè a Iudice priori lata, tollatur; & ut corrigatur Injustitia hujus sententiæ, fuit inventum Appellationis remedium. *cap. Cum sit Romana. & notatur in c. De Appellationibus. extr. eod. de Appellat.* Unde etiam Abbas in Rubric. ejusdem tituli dicit, quòd Appellatio est quædam defensio appellantis. *Ibi vide per eundem.*

Quò ad Tertium. Duæ sunt species Appellationis, Alia extra Iudicium; Alia verò in Iudicio: Ita inquit *tex. in §. Appellationum. hoc tit. cap. 1. eod. in 6. & c. Super. extr. eod.* Appellatio Extra Iudicium est, quando quis ante litis ingressum ab aliquo gravamine appellat; ut puta ab Electionibus, Postulationibus, & similibus actibus extrajudicialibus. Et hujusmodi Appellationes de Jure Civili regulariter non admittuntur. Et de his est *text. in cap. 1. §. Ante. 2. q. 6. d. cap. Super eo. extr. eod. cap. Ad Romanam. Ut lit. non contest.* Et istæ propriè vocantur Provocationes, non autem Appellationes. *d. §. Appellationum.* Judicialis autem Appellatio illa dicitur, quæ fit jam excepto Iudicio, quæ rursus subdividitur; alia enim fit ante Sententiam definitivam, quando ab interlocutoria Sententia provocatur: Alia verò à Sententia definitiva interponitur. Et hæc distinctio procedit de Jure Canonico, secus verò est de Jure Civili, secundum quod Jus Appellatio ab interlocutoria non datur. *l. penult. c. Quando Appellat. non recipiunt.* Nota tamen, quòd circa Appellationem, quæ interponitur ab interlocutoria Concilium Tridentinum. *in Sess. 13. in primo Decreto Reform. determinat, hanc Appellationem indistinctè non permitti;* namque in causis Visitationis, correctionis, habilitatis, five inhabilitatis, nec non etiam in criminalibus, ab Episcopo, five ejus Vicario Generali in Spiritualibus ante definitivam Sententiam ab interlocutoria, vel alio quocunque gravamine non appellatur: neque Episcopus, aut ejus Vicarius huic Appellationi tanquam frivola tenetur deferre, nullo obstante stylo, vel consuetudine; nisi gravamen hujusmodi per definitivam sententiam reparari, vel ab ipsa definitiva appellari non possit. Per quod Decretum sunt correctæ multa jura, quæ